

Марта и Мария

"А Марта се мълвеше за многото слугуване... А Мария избра добрата част, която няма да се отнеме от нея." (Лука 10:40и42.)>

Върху Марта и Мария много се е говорило. Те представляват два принципа в човешката душа и активният и пасивният. В лицето на Марта и Мария са представени две жени, два противоположни характера, две състояния на човешкото сърце; едното състояние е тихо, спокойно, безмълвно, с ум, отправен към един вечен принцип, крепящ се на една вечна основа; а другото състояние е като на морските вълни, като на малките клончета на дърветата и постоянен кипеж, постоянно клатушкане. Христос обаче посочва на Марта кое е същественото, като казва: "Ти се мълвиш за неща, които не са съществени, които са извън действителността, но Мария избра нещо по-съществено." Мнозина от вас спадат към тия два характера и някоя е Марта, друга и Мария. Мариите са изобщо благородни жени. Те са добри, имат отлично телосложение, лице красиво, поглед мек, чело симетрично, нос правилен; по сърце те са меки, нежни, отзивчиви към страданията на хората, готови да помагат. "Мария" на еврейски значи солена вода. Мария всякога посолява света; благодарение на нея той не се разваля, не се вкисва, не гние. Когато имате Марииния принцип у вас, вашето сърце не се разлага. "Марта" излиза от "Мара", което значи горчив, кисел, буен. Тъй че горчивият принцип у вас постоянно се люти, гневи, недоволен е. Това той прави не от зла умисъл или от зла воля, но защото е много активен принцип, който, отгдето мине, иска отворен път. Ако някоя е Марта, ще видите, че като стане сутрин, всички слуги са на крак и вик, крясък; вдигне ли метлата, всички бягат на половин километър далеч от нея. Тя казва: Всичко трябва да бъде в ред и порядък. Вие ще срещнете Марта и в черкви, и в училища, и в съдилища и навсякъде! Тя е необходима, както и Мария, но не трябва да давате преимущество нито на едната, нито на другата и нито на единия, нито на другия принцип.

С тези два принципа ще свържа други два, които формулирам: принципа на висшето и принципа на нисшето. Принципът, който се представлява в лицето на Мария, изразява висшето, което показва как да служим на Бога, как да сме в хармония с висшите същества, със светиите, с ангелите, които знаят повече от нас, знаят да се подчиняват. Ние ще седнем тихо и спокойно при нозете на Учителя да се учим. Ще кажете: Колко са учителите? и Един е Той, един Учител аз познавам. Той може да има 250 000 косми на главата, но това не ще рече, че са 250 000 учители. Едно дърво може да има много клончета, но те не са дръвчета. Обаче в дървото и в неговите клончета прониква един живот. Така трябва да схващате в ума си единството. И когато дойде Учителят, Духът, Който е във вас, дали сте мъже, или жени, вие трябва да слушате дълбоко в себе си гласа на меката нежност, на любовта. Любовта не е кисела. Кое в живота обичате? Представете си, че всичко в света е само от Марти; задигнали метли, вдигнали прах, вик. Каква музика ще бъде това? Вярвам, че къщите щяха да бъдат добре наредени, щеше да има хубави мебели, хубави дрехи, всичко щеше да бъде в ред и порядък, щяхме да имаме прекрасни форми, но живот нямаше да има. И обратно: ако бяха само Марии, тогава всичко щеше да бъде сол. Но ако нямаше Марти, какво щеше да се осолява? Мария има отношение към друго нещо, към друг принцип, към друга някаква основа. Висшият принцип, Мария, показва пътя, по който трябва да служим на Бога индивидуално. В това служене ще намерим смисъла на нашия живот. Колкото разбираме вътрешния смисъл на нашата душа, толкова ще разбираме и другите същества, които живеят около нас. Щом научим първия, висшия принцип и да

се подчиняваме на Бога, тогава ще научим и другия принцип и да се подчиняваме на всички нисши елементи, да подчиним нисшия принцип у човека. И когато съвременната наука твърди, че иска да подчини природата, аз подразбирам, че тя иска да подчини Марта, която вдига много шум. Трябва да се научим да бъдем добри господари! Който не се е научил да се подчинява, да слугува на Бога, той не може да бъде господар. Който иска да бъде господар, най-първо той трябва да се научи да бъде слуга и слуга на Бога, да се подчинява. Той трябва да научи този висш закон, да седне както Мария при нозете на Христос. Христос казва: "Добрата част на Мария няма да се вземе."

Ще приведа един пример, една легенда за обяснение на тази идея. В нея се разправя за великия цигулар Паганини. Един ден в обиколките си из Европа където дават концерти, Паганини срещнал в един град един стар, 60-годишен цигулар, с ръце треперещи, с премрежени очи, а на земята пред него седи копанка и цигулката му, но той вече не може да свири. Паганини се спрял пред стария цигулар, взел цигулката му и започнал да тегли лъка; мало и голямо се събрало около него. Свирил 15 и 20 минути и всички хора започнали да слагат в копанката златни и сребърни монети. Той свирил, докато копанката се напълнила. Ето тъй принесъл Паганини своя дар на бедния старец. Този старец седял при нозете на Паганини, както Мария седяла при нозете на Христос, но не казал: Чакай да видя, какво ще излезе. Той слушал как майсторът свирил. "Да, казал той, виждам сега моя велик учител, майстор на живота." Копанката и това е съд, в който се сипели велики, добри мисли. Когато у вас засвири този велик Учител, вашата копанка ще се напълни с благородни мисли и желания и вие няма да бъдете хилави и немощни, но млади, свежи, добри и силни.

Аз бих желал в даден случай и вие да направите така. Това не значи, че трябва да посветите целия си живот на служене, защото Христос, като похвалва Мария, иска да каже: "Аз не искам да ми дадете всичкото си време за служене, но само това, което не знаете как да употребите, колкото и малко да е то. Другото време бъдете свободни, изпълнявайте своите длъжности в живота." Великото учение ни най-малко не изисква да изоставим длъжностите си в живота. Само онзи час, който е определен за Мария, трябва да се даде. Паганини не се спира всякога. Този момент се случва рядко. Той взима цигулката, посвири малко и заминава. Така и Христос ще се спре някой път при вас, когато сте обременени, отегчени, когато мислите, че вашият живот няма смисъл, че не сте полезни, че изкуството, което учите, няма цена. Тогава Той ще се спре при вас и ще посвири с вашата цигулка. Там е щастието и да чуеш как свири, как рисува един велик учител или да видиш един велик художник! Това учение трябва да учим и учението да благоговеем пред Бога и да Му се подчиняваме, в което подчинение ще научим велики добродетели. От какво произлизат стълкновенията между съвременните хора? От това, че хората са кисели, не са меки, не са нежни. Ако всички хора бяха меки, нежни, животът би бил щастлив и вътрешно и външно. Ако хората бяха се взаимно почитали, ако имаха взаимна отстъпчивост, щеше да има велика хармония в живота. Аз не уважавам хора, които всеки ден се карат един с друг; те всеки ден роптаят против Бога. Навсякъде слушам само роптания: и учени, и свещеници, и лекари, и професори, и проповедници и всички роптаят. Като дават пари на свещеници, на лекари, те са недоволни от даденото, малко били: Господ на други дал повече, а на тях по-малко и това е вече роптание. Ако някой е овчар, ще каже, че кошарата му е малка, ще иска повече и това е роптание. И ученият роптае, че малко способности му са дадени. Кой е виновен? И Все Господ! Аз не говоря само за вас, които сте тук, но и за онези, които са отвън и всички роптаят. Законът на висшето изисква винаги да блика от вас благодарност и обич към Бога.

Някои питат: Къде е Господ? Как да Го намерим? и Господа могат да намерят и малките деца. Вече 2000 години се минаха, откакто философите се аргументират, за да докажат къде е Господ и на небето ли, на звездите ли на земята ли, или в човешкото сърце. Още Го търсят, но никой не Го е намерил. Проповедниците казват, че е в човешкото сърце; астрономите казват, че е във вселената като теготение. Някои казват, че Го има, други казват, че Го няма. Ще представя една фигура, да видите на какво се базират тия философи. Представете си, че Господ както слънцето изгрява и залязва на всеки 24 часа от изток към запад. Представете си още, че когато Господ изгрява, вие заспivate и спите, докато Той залезе, когато залезе, вие се събуждате и Го търсите цяла нощ. Като не Го намерите, вие заспivate отново, когато зора пукне, и като залезе, отново цяла нощ Го търсите. Минава ден, два, месец, година, десет и повече години, а вие все Го търсите и не Го намирате никъде. Казвам: Изменете само отношенията на нещата и ще намерите Господа и спете вечер, а бъдете будни сутрин, когато изгрява слънцето. Аз Го виждам всеки ден: вечер спя, а сутрин, като пукне зора, ставам да Го посрещам. Ето философията на живота! Господ като слънце изгрява. Какво правят сегашните хора нощем? и По концерти, по балове, по театри, а когато Господ изгрява, те спят. Аристократи са те, от благородното добро утро! Всички хора, които спят сутрин и денем, са от културата на бухалите. Ето защо те страдат. А тази нощна култура трябва да се замести с дневната култура. Щом се пукне зора, ще станеш, ще се изправиш и ще чакаш най-малко половин час; след това Господ ще се покаже на твоето лице, ще почерпиш от Него сила, енергия, здраве и през целия ден ще бъдеш бодър и силен да работиш. Някои философи пък казват: Господ е аристократ, Той не приема всички, ние трябва да се облечем пред Него.

Сега ще представя друга фигура за възражение: когато слънцето изгрява, всички животни и добри и лоши, красиви и грозни и излизат със своята премяна, каквато имат. Господ огрява всички: и змиите, и гущерите, и комарите, и всички останали гадове, които правят толкова злини. Той не им казва: "Ти трябва да се криеш в дупката си!" По същия начин и вие можете да се явите пред Бога и да се грееете на Неговата светлина и топлина. Този е смисълът на живота. Ние не страдаме от това, че на земята има много змии; тяхното число е определено, те са на мястото си, но когато станат два пъти повече, отколкото трябва, излишното число непременно трябва да се унищожи. Когато вълците са определено число, те са на мястото си, но когато се умножат, излишното число пак трябва да се унищожи. И тъй, ако не впрегнете на работа всяка ваша мисъл и всяко ваше желание, т.е. ако не сте се научили да служите на Бога, тази мисъл и това желание ще ви заповядват. И тогава по същия закон както вие се противите на Бога, така и вашите желания и мисли ще ви противодействат. Ако можете да приложите в живота си това, което ви говоря, ще видите колко е ефикасно, какви резултати дава.